

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

navrhovatele: **Služby Bruntál s.r.o.**
sídlem Slovenská 79/4, 792 01 Bruntál

proti
odpůrci: **Město Bruntál**
sídlem Nádražní 20, 792 01 Bruntál

ve věci změny č.2 Územního plánu Města Bruntálu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Z navrhovatelova sice objemného, ale zcela zmatečného podání ze dne 3.10.2017, vedeného nejprve pod sp.zn. 22 Na 19/2017 jako nejasné podání, bylo možno dovodit pouze to, že brojí proti opatření obecné povahy Města Bruntálu ze dne 19.9.2017. Po sadě dalších navrhovatelových zmatečných podání a výzev soudu k odstranění vad vychází soud z navrhovatelova podání ze dne 2.3.2018 (č.l. 53-57 soudního spisu) a má za to, že navrhovatel se domáhá zrušení celé změny č.2 Územního plánu Města Bruntálu ze dne 19.9.2017, a to jako vlastník pozemků v k.ú.Bruntál-město (parc.č.3538, 3787/4, 3795/2, 1030/4, 1440/2, 1440/3, 1440/4, 1440/5, 1440/6 a 1440/7) a v k.ú.Karlovec (parc.č.st.64).

Důvodem, který by bylo možno označit za vztahující se k věci, je navrhovatelovo tvrzení, že vůči němu došlo k neproporcionálnímu zásahu do vlastnických práv k jeho nemovitostem, a to zcela očividnou nevhodností změn využití jeho pozemků.

2. Odpůrce označil návrh za naprosto neprojednatelný a pro jistotu zdůraznil, že změna č.2 Územního plánu Města Bruntálu se dotkla pouze jednoho z navrhovatelových pozemků (parc.č.3538 v k.ú.Bruntál-město), kde se funkční využití plochy, zahrnující tento pozemek, změnilo z plochy krajinné zeleně, zahrnující biocentrum, na plochu přírodní, rovněž zahrnující biocentrum. Nedošlo tak k žádné podstatné změně funkčního využití pozemku a navrhovatel nebyl nijak zkrácen na svých právech.
3. Krajský soud přezkoumal opatření obecné povahy, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 101b odst.3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že návrh není důvodný.
4. Ze změny č.2 Územního plánu Města Bruntálu soud zjistil, že navrhovatel podal 4 námitky, všechny byly konkrétně vypořádány a byly zamítnuty (str.3 – 22 odůvodnění). Změna č.2 se přitom dotkla pouze jednoho z navrhovatelových pozemků, a to pozemku parc.č.3538 v k.ú.Bruntál-město, a to způsobem, uvedeným již výše v bodě 2.tohoto rozsudku. Žádného jiného pozemku ve vlastnictví navrhovatele se tato změna č.2 nedotýká, jak je konkrétně a přehledně odůvodněno v rámci vypořádání jednotlivých navrhovatelových námitek.
5. Navrhovatel v návrhu na zrušení opatření obecné povahy sám citoval odůvodnění jednotlivých rozhodnutí o námitkách, aniž by s ním jakkoli polemizoval, a ani netvrdil, že by snad údaje tam uvedené neodpovídaly skutečnosti. Pouze obecně namítal, že vůči němu došlo k neproporcionálnímu zásahu do vlastnických práv k jeho nemovitostem, a to zcela očividnou nevhodností změn využití jeho pozemků. Soud se proto zabýval pouze situací ohledně pozemku parc.č. 3538 v k.ú.Bruntál-město, u nějž skutečně došlo napadeným rozhodnutím ke změně funkčního využití.
6. Jak soud zjistil ze změny č.2 Územního plánu Města Bruntálu, pozemek parc.č. 3538 v k.ú.Bruntál-město se nachází v krajinářsky hodnotné lokalitě na Uhlířském vrchu, v blízkosti poutního kostela Panny Marie Pomocné, který je s lipovou alejí nemovitou kulturní památkou. Uhlířský vrch je zahrnut mezi nejvýznamnější kulturní hodnoty území Moravskoslezského kraje. Předmětný navrhovatelův pozemek byl a nadále je součástí územního systému ekologické stability – biocentra. Dosud byl zařazen v plochách krajinné zeleně (KZ), nynější změnou je zařazen do ploch přírodních (PP).
7. Podle § 16 vyhlášky č.501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, plochy přírodní se obvykle samostatně vymezují za účelem zajištění podmínek pro ochranu přírody a krajiny. Plochy přírodní zahrnují zpravidla pozemky národního parku, pozemky v 1. a 2. zóně chráněné krajinné oblasti, pozemky v ostatních zvláště chráněných územích, pozemky evropsky významných lokalit včetně pozemků smluvně chráněných, pozemky biocenter a výjimečně pozemky související dopravní a technické infrastruktury.
8. Zařazení navrhovatelova pozemku do ploch přírodních je v souladu s výše citovanou vyhláškou, neboť tento pozemek je součástí biocentra. Navrhovatel neuvedl, v čem je podle něj tato změna zařazení nevhodná, ani proč ji považuje za neproporcionální zásah do

svých vlastnických práv. Soud proto jen obecně uvádí, že možnosti využití tohoto pozemku byly zásadním způsobem omezeny jak dříve, když byl zařazen do plochy krajinné zeleně, tak i nyní jakožto plochy přírodní (srov. vymezení využití obou zmiňovaných ploch ve změně č.2 Územního plánu Města Bruntálu), a to zejména s přihlédnutím k tomu, že se nadále jedná o biocentrum. Biocentrum je v souladu s § 1 vyhlášky č.395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jedním z prvků územního systému ekologické stability krajiny, a ochrana systému ekologické stability je povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ (srov. § 4 odst.1 zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů). Odpůrce ve vypořádání této navrhovatelovy námitky také přílehavě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.6.2010 č.j.3 Ao 3/2010-48, který v typově podobném případě dospěl k závěru, že *„došlo-li změnou části územního plánu jako opatření obecné povahy ke změně funkčního využití pozemku z izolační zeleně na rekreační zeleň, vlastník pozemku nemůže být touto změnou dotčen na svých právech.“*

9. Soud tedy dospěl k závěru, že navrhovatelův návrh na zrušení změny č.2 Územního plánu Města Bruntálu není důvodný, a proto jej v souladu s § 101d odst.2 větou druhou s.ř.s. zamítl. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 odst.1 s.ř.s. bez nařízení jednání.
10. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst.1 s.ř.s., když procesně úspěšnému odpůrci nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady nad rámec jeho obvyklé činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 5.dubna 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu